

Verhovay Gyula 160. születésnapjára

2009. január 21. szerda 21:47

A Nemzeti Akarat Platform tisztelettel adózik Verhovay Gyula emléke előtt, aki 1849. január 21-én született a Zemplén vármegyei Nátafalván és ma lenne 160 éves. Nálunk, nemzeti forradalmár körökben nagy népszerűségnek örvendő emlékezete és életműve, amelyet illene és kellene követnie a magyar fiatalságnak.

Verhovay egész életét jellemezte az a küzdelem, amelyet belső indítatásból és azzal a hittel vállalt fel, hogy a magyarság javát szolgálja. Egészen fiatal korától vetette bele magát a közéletbe és a hosszú küzdelmekkel eltöltött évek valóságos nemzeti forradalmárt faragtak belőle. Sosem riadt vissza attól, hogy a magyar nemzet ellenségeinek egy jól irányzott huszárvágással elevenébe vágjon leleplező írásaival. Minden írás, amelyet keze alól kiadott, annak minden betűjébe belecsempészte egész lényének hármasszögét: a szívét, a lelkét és a hitét. Lapjának neve, a Függetlenség talán a legjobban jelezte, hogy egész életében mire is törekedett, a magyar nemzet tényleges függetlenségére. Független magyar életet az élőködöktől, az elnyomóktól, a szellemi merénylőktől és mindezek cinkosaitól. Az Antiszemita Pártban Istóczy Győző hű harcosársaként küzdött a magyarságra telepedett pászka ízű elnyomás és az ószövetségi jöttment elemek befolyása ellen. Politikai ellenfelei mocskos és jogtipró eszközöktől sem riadtak vissza annak érdekében, hogy ellenállását megtörjék. Hiába üldözték és zaklatták nem tudták legyőzni ellenségei, csupán személyes csalódásai ábrándították ki teljesen a politikából. Élete utolsó éveit felesége battonyai birtokán töltötte visszavonultan, gazdálkodással. 1906. április 20-án hunyt el váratlanul és a battonyai katolikus temetőben helyezték örök nyugalomra. Csak a teste halt meg, de küzdőszellem és hatalmas lelkierője tovább él az utókor emlékezetében és mi, nemzeti forradalmárok nem hagyjuk, hogy feledésbe merüljön. Verhovay olyan volt, mint a Nap. Saját fényét árasztotta szét mindenkire, anélkül, hogy ezért bármi fajta hálát vagy szívességet kért volna cserébe. Szavaival azonosulni tud minden nemzeti forradalmár: "Mennyi izgatott napom, mennyi álmatlan éjjelem, mennyi küzdelem, mennyi harc fűződik e tollhoz. Sebhelyeit valamennyinek hordozom lelkemen, testemen: de azt az elégtételt nem kapták meg, hogy zászlómat lehajtsam hatalmuk bíbora előtt. Hordozom a belém lött golyót, kardvágások negédeseit, a becsületem elleni merénylet vágását, hordozom anyagi tönkretételelem csapását, de azt az elégtételt nem kapták meg, hogy megadjam magamat. Még csak azt se érték el, hogy hallgassak. Pedig keserűségem óráiban, mikor a jóbarát nagyokat mart, a számár nagyokat rúgott rajtam, már-már föltettem, hogy a közéletnek áldozatul dobott gyermek és ifjúkorom huszonnégy éves küzdelme után végleg pihenőre dülök. De ha mindezek után látom, hogyan kezd védekezni a felébresztett közszellem a nemzeti társadalom legmagasabb és legalsóbb fokain, mágnás, dzsentri, iparos, földművelő munkás a hamis elvekkkel, hamis játékot űző hamis korszellem ellen: ha látom, mennyivel több a keresztény kocsmáros, mennyivel több a keresztény bolt, mennyivel több a keresztény tisztartó, mennyivel több a földet zsaroló bérlet helyett az önállóan kezelt közép és nagybirtok, ha látom, hogy hogyan szorítják anyakönyveik becsületesebb vezetésére az okmányhamisítást vallási szent szabadalomnak tartó rabbikat, ha látom, hány családot, hány embert és hány ifjút állított meg a "végzett gazdák" kapujánál az uzsoratorvény, mely a mi agyongázolt és agyongyalázott küzdelmeink kézzelfogható eredménye, akkor lelkem repes az örömtől, mert ártottunk ugyan magunknak, de mint hű és igaz fiai használtunk nemzetünknek; akkor a tények és igazságok napnál világosabb fénye bizonyítja, hogy valamennyi meddő torzsalkodó pártnál és pártembereknél nagyobb, bensőbb és tartalmasabb, mert mindenki által érzett és élvezett a mi küzdelmünk gyümölcse." NAP elnöksége